З циклу "Античній формі наближаючись"

Герцог Леопольд Брауншвайзький

Владар ріки старовічний, умкнувши тебе всепотужно,
Ділить з тобою тепер царство текуче своє.
Ти спочиваєш під стишені плескоти урни, — допоки
Рокіт прибою до діл знов не пробудить тебе.
Поміч дай гойну народові! Все, що як смертній людині
Не удалося тобі, ти доверши яко Бог!

Брат і сестра

Сон і дрімоту, що служить богам, попросив до наземних
З неба зійти Прометей: їм щоб потіха була;
Але легке для богів є тяжким для людей: їх дрімота
Нам обернулась на сон, смертю став сон їх для нас.

Спізнане щастя

Все, що природа обдумано між багатьма поділяє,
Поза звичаєм своїм їй, одинокій, дала,-
І, обдарована пишно, божествлена всіми, любові
Приязним даром вона дні ощастила мої.

Виправдання

Жінки не гудь, що не вірна мужчинам і їх покидає;
Знай: то постійного з них пильно шукає вона!